

ДЕРЖАВНА СЛУЖБА УКРАЇНИ З ПИТАНЬ ПРАЦІ

(ДЕРЖПРАЦІ)

вул. Десятинна, 14, м. Київ, 01601, тел.: (044) 279-00-85, факс (044) 289-55-24

<http://www.dsp.gov.ua>, E-mail: dsp@dsp.gov.ua, Код ЄДРПОУ 39472148

17.12.2019 № 9541/1/10.2-ДП-19

На № _____

від _____

Державна регуляторна служба
України

Про погодження законопроекту

Державна служба України з питань праці надсилає на погодження проект Закону України „Про поводження з вибуховими матеріалами промислового призначення” (нова редакція) (далі – законопроект).

Законопроект розроблено на виконання пункту 23 орієнтовного плану законопроектних робіт на 2018 рік, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 17.10.2018 № 754-р. Відповідно до листа Кабінету Міністрів України від 06.11.2019 № 25433/0/2-19 термін виконання зазначеного пункту перенесено до 27.01.2020.

Просимо погодити законопроект у найкоротший термін.

- Додатки:
1. Законопроект на 14 арк.
 2. Пояснювальна записка на 5 арк.
 3. Аналіз регуляторного впливу на 15 арк.
 4. Повідомлення про оприлюднення законопроекту на 1 арк.

Т.в.о. Голови

Ігор ДЕГНЕРА

Дмитро Соболевський 248-74-57.

80 18 12 19
11909/0/19-19

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про поводження з вибуховими матеріалами промислового призначення

Цей Закон визначає правові, організаційні засади поводження з вибуховими матеріалами промислового призначення та спрямований на охорону життя та здоров'я людини під час поводження з ними, забезпечення національної безпеки, публічної безпеки і порядку та охорони довкілля.

Розділ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

У цьому Законі наведені нижче терміни вживаються в такому значенні:

вибух – раптове вивільнення енергії, що спричиняє вибуховий ефект, з можливим викидом осколків;

вибухові матеріали промислового призначення (далі – вибухові матеріали) – вибухові речовини, засоби їх ініціювання, вироби та пристрої;

вибухова речовина – це тверда або рідинна речовина, чи суміш речовин, які через властиві їм хімічні реакції здатні до вибуху;

виробник вибухових матеріалів – юридична особа, що проводить господарську діяльність з виробництва вибухових матеріалів;

виробництво вибухових матеріалів – господарська діяльність юридичних осіб, пов'язана з виробництвом вибухових матеріалів, що включає всі стадії технологічного процесу;

виробництво засобів ініціювання – господарська діяльність юридичних осіб, пов'язана з виробництвом засобів ініціювання, що включає всі стадії

технологічного процесу;

засоби ініціювання – вироби та пристрої, що є джерелом початкового імпульсу для збудження детонації та ініціювання вибухового матеріалу;

змішувально-зарядна машина (транспортний засіб MEMU) – машина або транспортний засіб з установленим на ній (ньому) обладнанням для виготовлення вибухових речовин з небезпечних вантажів, що не є вибуховими, та їх заряджання;

імпортер – будь-яка фізична чи юридична особа – резидент України, що вводить в обіг на ринку України вибухові матеріали походженням з іншої країни;

конверсійні вибухові матеріали – вибухові матеріали військового призначення, які після відповідної переробки можуть бути використані в промисловості;

підривні роботи – комплекс організаційних і технічних заходів, пов'язаних з підготовкою і проведенням вибухів;

пересувний пункт – спеціально обладнаний й оснащений блочно-модульний пункт для виробництва вибухових речовин, розташований на території суб'єкта господарювання, на об'єктах якого проводяться підривні роботи;

поводження з вибуховими матеріалами – діяльність, пов'язана з виробництвом, оцінкою відповідності, придбанням та реалізацією, перевезенням, зберіганням, обліком, знищенням вибухових матеріалів, експлуатацією обладнання для виробництва вибухових матеріалів, засобів механізації, обладнання та апаратури для підривних робіт, імпортом, експортом і транзитом через територію України вибухових матеріалів, обладнання для їх виробництва, засобів механізації, обладнання та апаратури для проведення підривних робіт, проведення підривних робіт;

пункт з виробництва вибухових речовин – оснащений пункт для виробництва вибухових речовин відповідно до технологічного регламенту виробництва вибухових речовин;

розповсюджувач – будь-яка інша, ніж виробник або імпортер, фізична чи юридична особа в ланцюгу постачання вибухових матеріалів, яка надає їх на ринку України;

спеціалізоване підприємство – юридична особа, що має у власності приміщення та обладнання для виробництва і зберігання вибухових матеріалів;

стаціонарний пункт – спеціально обладнаний й оснащений пункт для виробництва вибухових речовин, розташований на території суб'єкта господарювання, на об'єктах якого проводяться підривні роботи;

уповноважений представник – будь-яка фізична чи юридична особа – резидент України, що має від виробника письмове доручення діяти від його імені стосовно визначених у дорученні завдань.

У цьому Законі термін „суб'єкт господарювання” вживається у значенні, наведеному в Господарському кодексі України.

Інші терміни вживаються в цьому Законі у значеннях, наведених в інших законах України.

Стаття 2. Сфера дії Закону

Цей Закон регулює відносини, пов'язані з поводженням з вибуховими матеріалами.

Дія цього Закону не поширюється на відносини, пов'язані з поводженням з вибуховими матеріалами, призначеними для військового та спеціального використання та піротехнічними виробами.

Розділ II

ПОВНОВАЖЕННЯ ОРГАНІВ, ЩО ЗДІЙСНЮЮТЬ ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ У СФЕРІ ПОВОДЖЕННЯ З ВИБУХОВИМИ МАТЕРІАЛАМИ

Стаття 3. Органи, що здійснюють державне регулювання у сфері поводження з вибуховими матеріалами

Державне регулювання у сфері поводження з вибуховими матеріалами здійснюють Кабінет Міністрів України, Міністерство внутрішніх справ України,

Національна поліція України, центральні органи виконавчої влади, які забезпечують формування та реалізують державну політику у сфері поводження з вибуховими матеріалами, інші центральні органи виконавчої влади в межах їх повноважень, визначених цим Законом.

Стаття 4. Повноваження Кабінету Міністрів України у сфері поводження з вибуховими матеріалами

До повноважень Кабінету Міністрів України у сфері поводження з вибуховими матеріалами належить:

забезпечення реалізації державної політики у сфері поводження з вибуховими матеріалами;

спрямування та координація роботи центральних органів виконавчої влади у сфері поводження з вибуховими матеріалами;

встановлення порядку видачі дозволів на виконання підривних робіт, робіт з утилізації ракет, боєприпасів і вибухових речовин, та на експлуатацію устаткування для виробництва вибухових матеріалів;

організація та участь у міжнародному співробітництві у сфері поводження з вибуховими матеріалами;

визначення умов і порядку обов'язкового страхування цивільної відповідальності суб'єкта господарювання за шкоду, яку може бути заподіяно третім особам унаслідок проведення підривних робіт;

здійснення інших повноважень відповідно до Конституції та законів України.

Стаття 5. Повноваження центрального органу виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері поводження з вибуховими матеріалами

До повноважень центрального органу виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері поводження з вибуховими

матеріалами належать:

забезпечення формування та реалізація державної політики у сфері поводження з вибуховими матеріалами;

визначення пріоритетних напрямів роботи центрального органу виконавчої влади, який реалізує державну політику у сфері поводження з вибуховими матеріалами, та шляхи виконання покладених на нього завдань, затверджує плани роботи цього органу;

розроблення проектів законів та інших нормативно-правових актів з питань поводження з вибуховими матеріалами;

встановлення порядку формування та ведення бази даних вибухових матеріалів, що застосовуються на території України та бази даних місць їх зберігання;

здійснення міжнародного співробітництва у сфері поводження з вибуховими матеріалами;

встановлення порядку навчання та стажування працівників з питань поводження з вибуховими матеріалами та їх періодичної перепідготовки і перевірки знань з цих питань;

здійснення інших повноважень відповідно до Конституції та законів України.

Стаття 6. Повноваження центрального органу виконавчої влади, який реалізує державну політику у сфері поводження з вибуховими матеріалами

До повноважень центрального органу виконавчої влади, який реалізує державну політику у сфері поводження з вибуховими матеріалами належать:

реалізація державної політики у сфері поводження з вибуховими матеріалами;

підготовка та подання в установленому порядку пропозицій щодо формування державної політики у сфері поводження з вибуховими матеріалами;

здійснення державного нагляду за проведенням робіт з утилізації ракет, боєприпасів і вибухових речовин;

участь у розробленні проектів законів та інших нормативно-правових актів з питань поводження з вибуховими матеріалами;

здійснення нагляду і контролю з питань організації проведення навчання працівників з питань поводження з вибуховими матеріалами та перевірки їх знань;

видача ліцензії на виробництво вибухових матеріалів та контроль за дотриманням ліцензійних умов;

формування та ведення бази даних вибухових матеріалів, що застосовуються на території України та бази даних місць їх зберігання;

участь у технічному розслідуванні обставин і причин втрат вибухових матеріалів, прийняття за матеріалами зазначеного розслідування у межах своєї компетенції відповідних рішень;

здійснення контролю за наявністю обов'язкового страхування цивільної відповідальності суб'єкта господарювання за шкоду, яку може бути заподіяно третім особам унаслідок проведення підривних робіт;

здійснення інших повноважень відповідно до Конституції та законів України.

Стаття 7. Повноваження Міністерства внутрішніх справ, Національної поліції у сфері поводження з вибуховими матеріалами

До повноважень Міністерства внутрішніх справ у сфері поводження з вибуховими матеріалами належить:

погодження проектів нормативно-правових актів в частині забезпечення безпеки під час поводження з вибуховими матеріалами;

До повноважень Національної поліції у сфері поводження з вибуховими матеріалами належить:

погодження проектів нормативно-правових актів в частині забезпечення безпеки під час поводження з вибуховими матеріалами;

запобігання порушенням порядку придбання, реалізації, зберігання, обліку, охорони, перевезення та використання вибухових матеріалів, попередження

випадків їх втрати, крадіжок, використання не за призначенням та з протиправною метою;

видача дозволів на придбання, зберігання та перевезення вибухових матеріалів;

контроль за дотриманням правил і порядку придбання, реалізації, зберігання, обліку, охорони, перевезення та використання вибухових матеріалів;

здійснення інших повноважень відповідно до Конституції та законів України.

Розділ III

ПОВОДЖЕННЯ З ВИБУХОВИМИ МАТЕРІАЛАМИ

Стаття 8. Обмеження, що встановлюються у сфері поводження з вибуховими матеріалами

Забороняється транзит через територію України вибухових матеріалів без відповідного маркування.

Стаття 9. Виробництво вибухових матеріалів

Виробництво вибухових матеріалів за переліком, що визначається Кабінетом Міністрів України, здійснюється відповідно до Закону України „Про ліцензування видів господарської діяльності”, Закону України „Про охорону праці” та цього Закону.

Виробництво конверсійних вибухових матеріалів здійснюється на спеціалізованих підприємствах.

Господарська діяльність з виробництва конверсійних вибухових матеріалів здійснюється відповідно до порядку, встановленого Кабінетом Міністрів України.

Стаття 10. Оцінка відповідності вибухових матеріалів, обладнання для їх виробництва, засобів механізації, обладнання та апаратури для проведення підривних робіт

Вироблені, ввезені в Україну вибухові матеріали, обладнання для їх виробництва, засоби механізації, обладнання та апаратура для проведення підривних робіт підлягають оцінці відповідності відповідно до Закону України „Про технічні регламенти та оцінку відповідності”.

Стаття 11. Придбання та реалізація вибухових матеріалів

Придбання вибухових матеріалів здійснюється за дозволом відповідного територіального органу Національної поліції, за наявності декларації про відповідність згідно з Технічним регламентом вибухових матеріалів промислового призначення.

Порядок видачі дозволу на придбання вибухових матеріалів визначається Міністерством внутрішніх справ України.

Строк дії дозволу на придбання вибухових матеріалів становить шість місяців з дня його видачі.

Виробники вибухових матеріалів здійснюють їх реалізацію за наявності ліцензії на виробництво вибухових матеріалів.

Суб’єкти господарювання, які проводять підривні роботи, здійснюють реалізацію надлишку або таких вибухових матеріалів, потреба у використанні яких відпала, в порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері поводження з вибуховими матеріалами.

Суб’єкти господарювання, які не проводять підривні роботи, розповсюджувачі, імпортери та уповноважені представники здійснюють придбання і реалізацію вибухових матеріалів у порядку, визначеному Міністерством внутрішніх справ України.

Стаття 12. Перевезення вибухових матеріалів

Перевезення вибухових матеріалів у межах України здійснюється згідно з вимогами Закону України „Про перевезення небезпечних вантажів” та інших норм законодавства, які регулюють питання перевезення вибухових матеріалів відповідними видами транспорту.

Суб’єкт господарювання, який здійснює перевезення вибухових матеріалів, повинен мати ліцензію на провадження господарської діяльності з перевезення небезпечних вантажів відповідними видами транспорту та дозвіл що дає їм право на перевезення вибухових матеріалів.

Порядок видачі дозволу на перевезення вибухових матеріалів визначається Міністерством внутрішніх справ України.

Стаття 13. Зберігання вибухових матеріалів

Зберігання вибухових матеріалів здійснюється за дозволом територіального органу Національної поліції або відокремленого підрозділу територіального органу Національної поліції.

Порядок видачі дозволу на зберігання вибухових матеріалів та вимоги до місць зберігання вибухових матеріалів встановлюються Міністерством внутрішніх справ України.

Стаття 14. База даних вибухових матеріалів та місць їх зберігання

Формування та ведення бази даних вибухових матеріалів, що застосовуються на території України, та бази даних місць їх зберігання здійснюється в порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері поводження з вибуховими матеріалами, за погодженням з Міністерством внутрішніх справ України.

Стаття 15. Проведення підривних робіт

Підривні роботи проводяться суб'єктами господарювання, які отримали дозвіл відповідно до порядку, затвердженого Кабінетом Міністрів України.

Підривні роботи проводяться відповідно до проектно-технічної документації, затвердженої в порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері поводження з вибуховими матеріалами.

Підривні роботи проводяться за умови обов'язкового страхування цивільної відповідальності суб'єкта господарювання – виконавця цих робіт за шкоду, яку може бути заподіяно третім особам унаслідок проведення цих робіт, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Стаття 16. Знищення вибухових матеріалів

Порядок знищення вибухових матеріалів визначається центральним органом виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері поводження з вибуховими матеріалами.

Стаття 17. Проведення робіт з утилізації ракет, боєприпасів і вибухових речовин

Проведення робіт з утилізації ракет, боєприпасів і вибухових речовин проводяться суб'єктами господарювання, які отримали дозвіл відповідно до порядку, встановленого Кабінетом Міністрів України.

Передача виконавцю робіт з утилізації ракет, боєприпасів і вибухових речовин для повторного використання їх в інтересах економіки здійснюється відповідно до Закону України „Про оборону України” та Порядку утилізації ракет, боєприпасів і вибухових речовин, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України.

Вимоги до безпечного проведення робіт з утилізації ракет, боєприпасів і

вибухових речовин визначаються центральним органом виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері поводження з вибуховими матеріалами.

Стаття 18. Імпорт, експорт та транзит через територію України вибухових матеріалів, обладнання для їх виробництва, засобів механізації, обладнання та апаратури для проведення підривних робіт

Імпорт на територію України вибухових матеріалів, обладнання для їх виробництва, засобів механізації, обладнання та апаратури для проведення підривних робіт визначається Міністерством внутрішніх справ України, відповідно до законодавства України в галузі експортного контролю та наявності оцінки відповідності згідно з Законом України „Про технічні регламенти та оцінку відповідності”.

Експорт з України та транзит через її територію вибухових матеріалів визначається Міністерством внутрішніх справ України.

Забороняється імпорт, експорт та транзит через територію України немаркованих вибухових матеріалів.

Стаття 19. Спеціальні вимоги у сфері поводження з вибуховими матеріалами

До виконання робіт у сфері поводження з вибуховими матеріалами допускаються працівники, які мають відповідну освіту та кваліфікацію і не мають протипоказань за станом здоров'я.

Керівництво роботами у сфері поводження з вибуховими матеріалами здійснюють посадові особи, які мають ступінь вищої освіти магістра (освітньо-кваліфікаційний рівень спеціаліста) за спеціальностями, пов'язаними з поводженням із вибуховими матеріалами, пройшли навчання та перевірку знань вимог нормативно-правових актів з безпеки під час поводження з вибуховими матеріалами та отримали посвідчення керівника підривних робіт.

Вимоги до працівників, які здійснюють керівництво підривними роботами, встановлюються центральним органом виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері поводження з вибуховими матеріалами.

До виконання робіт, пов'язаних з виробництвом та знищенням вибухових матеріалів, проведенням підривних робіт, утилізації ракет, боєприпасів, вибухових речовин, допускаються дієздатні особи, які досягли 21-річного віку, здобули професійно-технічну освіту в гірничодобувній або хімічній галузях, пройшли стажування на профільних підприємствах, навчання та перевірку знань у сфері поводження з вибуховими матеріалами.

Стаття 20. Відповідальність за правопорушення у сфері поводження з вибуховими матеріалами

Особи, винні в порушенні нормативно-правових актів у сфері поводження з вибуховими матеріалами, несуть відповідальність згідно із законодавством України.

Стаття 21. Міжнародні договори України у сфері поводження з вибуховими матеріалами

У разі якщо міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені цим Законом, застосовуються правила міжнародного договору України.

Розділ IV

ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Визнати таким, що втратив чинність, Закон України „Про поводження з вибуховими матеріалами промислового призначення” (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., № 6, ст. 138 із наступними змінами).

3. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) в абзаці восьмому частини третьої статті 48 Водного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 24, ст. 189) слово „вибухових” замінити словом „підривних”;

2) у Гірничому законі України (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 50, ст. 433; 2000 р., № 13, ст. 115; 2001 р., № 32, ст. 172; 2005 р., № 6, ст. 138; 2013 р., № 48, ст. 682):

у частині першій статті 1:

абзац третій викласти в такій редакції:

„вибухові матеріали промислового призначення (далі – вибухові матеріали) – вибухові речовини, засоби їх ініціювання, вироби та пристрої”;

після абзацу третього доповнити новим абзацом такого змісту:

„вибухова речовина – це тверда або рідинна речовина, чи суміш речовин, які через властиві їм хімічні реакції здатні до вибуху”.

У зв’язку з цим, абзаци четвертий – тридцять другий вважати відповідно абзацами п’ятим – тридцять третім;

частину другу статті 21 викласти в такій редакції:

„У разі проведення підривних робіт на гірничих підприємствах застосовуються вибухові матеріали, занесені до бази даних вибухових матеріалів, формування та ведення якої здійснюється відповідно до Закону України „Про поводження з вибуховими матеріалами промислового призначення”;

3) у пункті 42 частини першої статті 7 Закону України „Про страхування” (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 18, ст. 78; 2005 р., № 6, ст. 138) слово „вибухових” замінити словом „підривних”.

4. Кабінету Міністрів України забезпечити до 2023 року:

прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом;

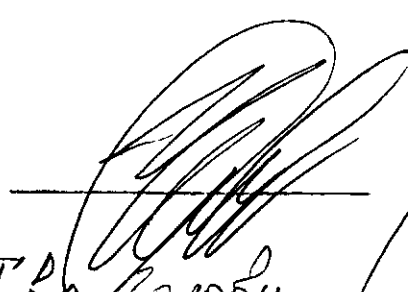
приведення своїх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;

приведення нормативно-правових актів міністерств та інших центральних органів виконавчої влади у відповідність із цим Законом.

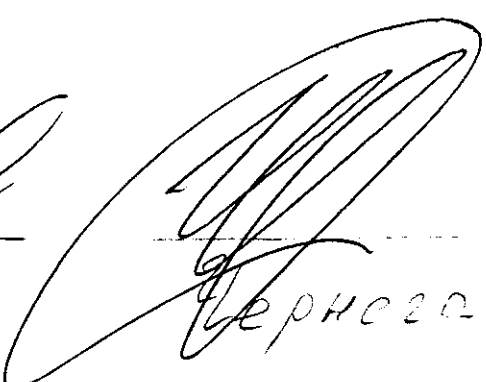
**Голова Верховної Ради
України**

Соловйов

Т. В. Колобу
Дегнера

Чернешева

АНАЛІЗ РЕГУЛЯТОРНОГО ВПЛИВУ

проекту Закону України „Про поводження з вибуховими матеріалами промислового призначення” (нова редакція)

I. Визначення проблеми

Проект Закону України „Про поводження з вибуховими матеріалами промислового призначення” (нова редакція) (далі – проект регуляторного акта) розроблено Державною службою України з питань праці з метою регулювання відносин, що виникають в процесі поводження з вибуховими матеріалами промислового призначення та імплементації Директиви 2014/28/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 26 лютого 2014 року про гармонізацію законодавства держав-членів стосовно надання на ринку та нагляду за вибуховими матеріалами промислового призначення (далі – Директива 2014/28/ЄС).

Проект регуляторного акта спрямований на охорону життя та здоров'я людини, забезпечення національної безпеки, громадського порядку та охорони довкілля.

Вибухові матеріали промислового призначення являють собою продукцію підвищеної небезпеки, яка потребує контролю безпечності та особливих умов поводження.

У зв'язку з набуттям чинності розробленим на основі Директиви 2014/28/ЄС Технічним регламентом вибухових матеріалів промислового призначення, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 03 жовтня 2018 р. № 802, Закон України „Про поводження з вибуховими матеріалами промислового призначення” потребує внесення змін шляхом викладення у новій редакції.

Практичне застосування положень Закону України „Про поводження з вибуховими матеріалами промислового призначення” (далі – Закон) виявило недосконалість використаних в ньому норм та застосованих процедур. За 14 років з моменту затвердження цього Закону відбулися значні зміни. Деякі норми права, закріплені у Законі, втратили свою чинність, суперечать чи не відповідають законодавству України про охорону праці.

Закон потребує доповнення новою статтею, а саме: „Проведення робіт з утилізації ракет, боєприпасів і вибухових речовин” (стаття 17).

Статтю 6 „Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної промислової політики” необхідно виключити із Закону, оскільки вже не існує такого центрального органу виконавчої влади.

Стаття 10 „Випробування, сертифікація та допуск до постійного виробництва і застосування вибухових матеріалів, обладнання для їх виготовлення, засобів механізації, пристроїв та апаратури для вибухових робіт” потребує заміни статтею „Оцінка відповідності вибухових матеріалів промислового призначення, обладнання для їх виготовлення, засобів механізації, пристроїв та апаратури для підривних робіт” у зв'язку зі змінами,

що відбулися в системі технічного регулювання, а саме прийняттям Закону України „Про технічні регламенти і оцінку відповідності”.

Стаття 14 „Облік вибухових матеріалів” потребує заміни статтею „База даних вибухових матеріалів та місць їх зберігання” з метою встановлення порядку ідентифікації та відстеження вибухових матеріалів, що застосовуються на території України.

Викладення у новій редакції, з метою врахування змін законодавства України, потребують:

стаття 1 „Визначення термінів” – уточнення термінів та доповнення новими термінами;

стаття 4-¹ „Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах промислової безпеки, охорони праці, державного гірничого нагляду, у сфері поводження з вибуховими матеріалами” – встановлення повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері поводження з вибуховими матеріалами;

стаття 5 „Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах промислової безпеки, охорони праці, державного гірничого нагляду, у сфері поводження з вибуховими матеріалами” – встановлення повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері поводження з вибуховими матеріалами;

стаття 7 „Повноваження Національної поліції у сфері поводження з вибуховими матеріалами;

стаття 8 „Обмеження, що встановлюються у сфері поводження з вибуховими матеріалами” – скорочення переліку обмежень;

стаття 9 „Виробництво вибухових матеріалів” – викладення вимог з урахуванням змін законодавства України;

стаття 11 „Придбання та реалізація вибухових матеріалів” – доповнення вимогою щодо придбання вибухових матеріалів за умови наявності декларації про відповідність, доповнення вимогами щодо реалізації вибухових матеріалів виробниками та суб'єктами господарювання, які не проводять підривні роботи, розповсюджувачами, імпортерами та уповноваженими представниками;

стаття 12 „Перевезення вибухових матеріалів” – доповнення вимогою щодо наявності у суб'єктів господарювання, які здійснюють перевезення вибухових матеріалів, ліцензії на провадження господарської діяльності з перевезення небезпечних вантажів та дозвілу що дає їм право на перевезення вибухових матеріалів;

стаття 13 „Зберігання вибухових матеріалів” – впорядкування вимог та розподіл повноважень з питань зберігання вибухових матеріалів між центральними органами виконавчої влади, що забезпечують формування та реалізацію державної політики у сфері поводження з вибуховими матеріалами промислового призначення, Національною поліцією та Міністерством внутрішніх справ України;

стаття 17, „Ввезення, вивезення та транзит через територію України вибухових матеріалів, обладнання і технологій для їх виробництва та проведення вибухових робіт” – доповнення вимогою щодо наявності оцінки відповідності вибухових матеріалів, обладнання для їх виробництва, засобів механізації, обладнання та апаратури для підривних робіт, які ввозяться на територію України;

стаття 18 „Спеціальні вимоги до працівників у сфері поводження з вибуховими матеріалами” – уточнення спеціальних вимог до працівників що здійснюють керівництво роботами, пов’язаними з поводженням з вибуховими матеріалами, та працівників що здійснюють виконання робіт, пов’язаних з виробництвом та знищенням вибухових матеріалів, проведенням підривних робіт, утилізації звичайних видів боєприпасів, ракетного палива та вибухових матеріалів військового призначення.

У зв’язку з тим, що кількість змін до Закону перевищує 50 відсотків, було прийнято рішення викласти його в новій редакції.

Навести значення даних (у цифровому вимірі), які підтверджують існування проблеми та характеризують її масштаб неможливо, оскільки їх не існує. Проблема, яку пропонується розв’язати шляхом державного регулювання стосується виключно змін, що відбулися у законодавстві та на виконання статей 419–425 Глави 21 „Співробітництво у сфері зайнятості, соціальної політики та рівних можливостей”, Розділу V „Економічне і галузеве співробітництво”, Додаток XL до Глави 21 Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони та пункту 23 орієнтовного плану законопроектних робіт на 2018 рік, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 17.10.2018 № 754-р.

Основні групи (підгрупи), на які проблема справляє вплив:

Групи	Так	Ні
Громадяни	-	Ні
Держава	Так	-
Суб’єкти господарювання,	Так	-
у тому числі суб’єкти малого підприємництва	-	Ні

Визначена проблема не може бути розв’язана за допомогою ринкових механізмів, оскільки це не буде відповідати вимогам чинного законодавства України, тому потребує вирішення шляхом державного регулювання.

Проблема не може бути розв’язана за допомогою чинних регуляторних актів, оскільки саме Закон України „Про поводження з вибуховими матеріалами промислового призначення” регулює відносини, що виникають у процесі поводження з вибуховими матеріалами.

Положення, викладені в проекті регуляторного акта, мають загальнообов'язковий характер і не можуть затверджуватись локальними актами суб'єктів господарювання.

Проект регуляторного акта розроблено з дотриманням принципів державної регуляторної політики, зокрема принципу доцільності, оскільки він розроблений з метою приведення українського законодавства у відповідність до законодавства Європейського Союзу.

II. Цілі державного регулювання

Цілями державного регулювання є удосконалення вже запровадженого державою регулювання відносин, що виникають в процесі поводження з вибуховими матеріалами, та встановлених принципів і процедур поводження з вибуховими матеріалами з метою чіткого їх окреслення, інтеграція вимог законодавства Європейського Союзу у національне законодавство.

Шляхом державного регулювання пропонується:

гармонізувати положення Закону з законодавством Європейського Союзу у сфері поводження з вибуховими матеріалами промислового призначення;

запровадити принципи та процедури поводження з вибуховими матеріалами промислового призначення;

врегулювати відносини, пов'язані з поводженням з вибуховими матеріалами промислового призначення.

Цей проект регуляторного акту має в цілому сприяти розв'язанню проблеми, зазначеної в попередньому розділі АРВ.

III. Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей

1. Визначення альтернативних способів

Вид альтернативи	Опис альтернативи
Прийняття проекту регуляторного акта	Повністю відповідає потребам у вирішенні проблеми, оскільки проект регуляторного акта: враховує вимоги нової системи технічного регулювання, яка базується на оцінці відповідності продукції суттєвим вимогам щодо безпечності, викладеним у Технічному регламенті вибухових матеріалів промислового призначення, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 03.10.2018 № 802, що відповідає законодавству Європейського Союзу; доопрацьовано в частині визначення термінів; встановлює повноваження центральних органів виконавчої влади у сфері поводження з вибуховими матеріалами промислового призначення; встановлює принципи та процедури

	поводження з вибуховими матеріалами промислового призначення; врегулює відносини, пов'язані з поведженням з вибуховими матеріалами промислового призначення. Прийняття проекту регуляторного акта дозволить наблизити національне законодавство у сфері поведження з вибуховими матеріалами промислового призначення до європейського законодавства в зазначеній сфері.
Залишення існуючої ситуації без змін	У разі залишення ситуації без змін досягнення визначених цілей державного регулювання неможливе. Залишиться не врегульованим на законодавчому рівні питання оцінки відповідності вибухових матеріалів промислового призначення, обладнання для їх виготовлення, засобів механізації, пристроїв та апаратури для підривних робіт. На підставі вищевикладеного можна дійти висновку, що від такої альтернативи необхідно відмовитись.

2. Оцінка вибраних альтернативних способів досягнення цілей

Оцінка впливу на сферу інтересів держави

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Прийняття проекту регуляторного акта	Удосконалення вже запровадженого державою регулювання відносин, що виникають в процесі поведження з вибуховими матеріалами, та встановлених принципів і процедур поведження з вибуховими матеріалами з метою чіткого їх окреслення, інтеграція вимог законодавства Європейського Союзу у національне законодавство.	Впровадження вимог проекту регуляторного акта не потребує додаткових витрат із бюджету, оскільки здійснюватиметься в межах повноважень відповідних державних органів.
Залишення існуючої ситуації без змін	Не передбачаються	Невиконання Україною зобов'язань щодо гармонізації законодавства з законодавством ЄС.

Оцінка впливу на сферу інтересів громадян

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Прийняття проекту регуляторного акта	Відсутні.	Відсутні.
Залишення існуючої ситуації без змін	Відсутні.	Відсутні.

Оцінка впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання

Показник	Великі	Середні	Малі	Мікро	Разом
Кількість суб'єктів господарювання, що підпадають під дію регулювання, одиниць	26 ¹	156 ²	0	0	182
Питома вага групи у загальній кількості, відсотки	100%		0%		100%

¹Кількість суб'єктів господарювання, що підпадають під дію регулювання наведено згідно з переліком суб'єктів господарювання, які мають ліцензію на провадження господарської діяльності з виробництва вибухових матеріалів промислового призначення

²Кількість суб'єктів господарювання, що підпадають під дію регулювання наведено згідно з переліком дозволів на вибухові роботи та роботи, пов'язані з використанням енергії вибуху.

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Прийняття проекту регуляторного акта	Відсутність обов'язкових випробувань для розроблених, ввезених в Україну та конверсійних вибухових матеріалів, обладнання для їх виготовлення, засобів механізації, пристроїв та апаратури для вибухових робіт.	Сумарні витрати для всіх суб'єктів господарювання, що підпадають під дію регулювання складатимуть близько 578 292 грн за перший рік.
Залишення існуючої ситуації без змін	Не передбачаються	Додаткові витрати не передбачаються.

Сумарні витрати за альтернативами	Сума витрат, гривень
Прийняття проекту Закону	578 292 грн
Залишення існуючої ситуації без змін	0 грн

IV. Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей

Рейтинг результативності (досягнення цілей під час вирішення проблеми)	Бал результативності (за чотирибальною системою оцінки)	Коментарі щодо присвоєння відповідного бала
Прийняття проекту Закону	4	Цілі прийняття проекту регуляторного акта можуть бути досягнуті повною мірою (проблема більше існувати не буде).
Залишення існуючої на даний момент ситуації без змін (відсутність регулювання)	1	Цілі прийняття проекту регуляторного акта не можуть бути досягнуті (проблема продовжить існувати).

Рейтинг результативності	Вигоди (підсумок)	Витрати (підсумок)	Обґрунтування відповідного місця альтернативи у рейтингу
Прийняття проекту регуляторного акта	Удосконалення вже запровадженого державою регулювання відносин, що виникають в процесі поводження з вибуховими матеріалами, та встановлених принципів і процедур поводження з вибуховими матеріалами з метою чіткого їх окреслення, інтеграція вимог законодавства Європейського Союзу у національне законодавство.	578 292 грн	1 місце альтернативи у рейтингу за рахунок наявності вигод.
Залишення існуючої ситуації без змін	Не передбачаються	0 грн.	2 місце альтернативи у рейтингу, так як вигод не передбачається.

Рейтинг	Аргументи щодо переваги обраної альтернативи/причини відмови від альтернативи	Оцінка ризику зовнішніх чинників на дію запропонованого проекту Закону
Прийняття проекту Закону	Гармонізація українського законодавства з законодавством ЄС.	

Залишення існуючої ситуації без змін	Невідповідність українського законодавства з законодавством ЄС	
--------------------------------------	--	--

V. Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми

Механізмом, який забезпечить розв'язання визначеної проблеми, є прийняття проекту регуляторного акта.

Прийняття проекту регуляторного акта дозволить:

гармонізувати положення Закону з законодавством Європейського Союзу у сфері поводження з вибуховими матеріалами промислового призначення;

запровадити принципи та процедури поводження з вибуховими матеріалами промислового призначення;

врегулювати відносини, пов'язані з поводженням з вибуховими матеріалами промислового призначення.

У результаті відбудеться удосконалення вже запровадженого державою регулювання відносин, що виникають в процесі поводження з вибуховими матеріалами, та встановлених принципів і процедур поводження з вибуховими матеріалами з метою чіткого їх окреслення, інтеграція вимог законодавства Європейського Союзу у національне законодавство. Зокрема на законодавчому рівні буде закріплена вимога щодо необхідності проведення оцінки відповідності вироблених, ввезених в Україну вибухових матеріалів, обладнання для їх виробництва, засобів механізації, обладнання та апаратури для проведення підривних робіт. На виконання цієї вимоги виробники шляхом складання декларації про відповідність на підставі сертифікату про відповідність зможуть гарантувати безпечність вибухових матеріалів промислового призначення які надаються на ринку.

Проект регуляторного акта набирає чинності відповідно до законодавства після його офіційного опублікування.

Для забезпечення інформування суб'єктів господарювання про вимоги проекту регуляторного акта, необхідно здійснити його оприлюднення в засобах масової інформації та на офіційному сайті Державної служби України з питань праці.

Для реалізації вимог проекту регуляторного акта суб'єктам господарювання необхідно здійснити наступне:

отримати первинну інформацію про вимоги регулювання;

реалізувати виконання вимог регулювання шляхом видання відповідних наказів та розпоряджень в межах підприємства.

Прийняття проекту регуляторного акта дасть змогу максимально наблизити національне законодавство у сфері поводження з вибуховими матеріалами промислового призначення до європейського законодавства в зазначеній сфері.

VI. Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги

Органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування не несуть додаткових витрат на виконання вимог проекту регуляторного акта, тобто реалізація запропонованого проекту регуляторного акта не потребує додаткових матеріальних і фінансових витрат із Державного бюджету України.

Витрати на виконання вимог регуляторного акта для органу виконавчої влади не передбачаються, а тому розрахунок витрат згідно з додатком 3 до Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта не проводився.

Державне регулювання не передбачає утворення нового державного органу (або нового структурного підрозділу діючого органу).

Питома вага суб'єктів малого підприємництва у загальній кількості суб'єктів господарювання, на яких поширюється регулювання становить 0 %, що не перевищує 10 %, тому розрахунок витрат на запровадження державного регулювання для суб'єктів малого підприємництва згідно з додатком 4 до Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта (Тест малого підприємництва) не виконується.

VII. Обґрунтування запропонованого строку дії регуляторного акта

Строк дії цього проекту регуляторного акта запропоновано встановити на необмежений термін, оскільки дія норм Закону України „Про поводження з вибуховими матеріалами промислового призначення” за часом не обмежена.

Термін набрання чинності проекту регуляторного акта – з дня його офіційного опублікування.

VIII. Визначення показників результативності дії регуляторного акта

Для відстеження результативності проекту регуляторного акта обрано такі обов'язкові показники:

розмір надходжень до державного та місцевих бюджетів і цільових фондів – не передбачено;

кількість суб'єктів господарювання, на яких поширюватиметься дія проекту регуляторного акта;

розмір коштів і час, що витрачатимуться суб'єктами господарювання на виконання вимог проекту регуляторного акта;

рівень поінформованості суб'єктів господарювання з основних положень проекту регуляторного акта буде високий, оскільки він буде оприлюднений на офіційному сайті Держпраці, сайті Верховної Ради України та в друкованих засобах масової інформації.

Реалізація проекту регуляторного акта не впливає на розмір надходжень до державного та місцевого бюджетів і держаних цільових фондів.

Прогнозні значення показників результативності цього проекту регуляторного акта на даному етапі визначити неможливо, але загальне прагнення України до інтеграції з ЄС потребує зближення законодавства України із законодавством ЄС, зокрема прийняття зазначеного проекту регуляторного акта.

ІХ. Визначення заходів, за допомогою яких дій буде здійснюватися відстеження результативності регуляторного акта

Відстеження результативності дії проекту регуляторного акта буде здійснюватися шляхом проведення базового, повторного та періодичного відстежень його результативності.

Базове відстеження результативності проекту регуляторного акта буде здійснюватися через рік після дня набрання чинності цим проектом шляхом аналізу статистичних даних.

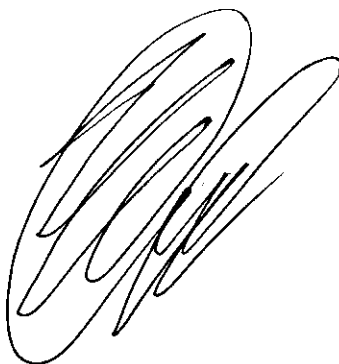
Повторне відстеження здійснюватиметься через рік з дня набрання ним чинності, але не пізніше двох років з дня набрання чинності цим проектом регуляторного акта шляхом порівняння показників базового та повторного відстеження.

Періодичні відстеження результативності здійснюватимуться один раз на три роки, починаючи з дня закінчення заходів з повторного відстеження результативності.

Відстеження результативності регуляторного акта здійснюватиметься статистичним методом на основі статистичних даних Державною службою України з питань праці.

**Т.в.о. Голови
Державної служби України
з питань праці**

_____ 2019 року

Ігор ДЕГНЕРА

ВИТРАТИ
на одного суб'єкта господарювання великого і середнього
підприємництва, які виникають внаслідок дії регуляторного акта

Порядковий номер	Витрати	За перший рік	За п'ять років
1	Витрати на придбання основних фондів, обладнання та приладів, сервісне обслуговування, навчання/підвищення кваліфікації персоналу тощо, гривень	-	-
2	Податки та збори (зміна розміру податків/зборів, виникнення необхідності у сплаті податків/зборів), гривень	-	-
3	Витрати, пов'язані із веденням обліку, підготовкою та поданням звітності державним органам, гривень	-	-
4	Витрати, пов'язані з адмініструванням заходів державного нагляду (контролю) (перевірок, штрафних санкцій, виконання рішень/приписів тощо), гривень	-	-
5	Витрати на отримання адміністративних послуг (дозволів, ліцензій, <u>сертифікатів</u> , атестатів, погоджень, висновків, проведення незалежних/обов'язкових експертиз, сертифікації,	2200x10= 22 000 грн 00 коп., де 2200 грн – вартість отримання сертифікату; 10 – орієнтовна кількість найменувань ВМ)	-

	атестації тощо) та інших послуг (проведення наукових, інших експертиз, страхування тощо), гривень		
6	Витрати на оборотні активи (матеріали, канцелярські товари тощо), гривень	-	-
7	Витрати, пов'язані із наймом додаткового персоналу, гривень	-	-
8	Ознайомлення з вимогами регулювання (пошук та опрацювання регуляторного акту в мережі Інтернет)	3 год. (час, який витрачається с/г на пошук нормативно-правового акту в мережі Інтернет та ознайомлення з ним; X 22 грн (середня з/п за 1 год.) = 66 грн	-
9	Організація виконання вимог регулювання	8 год. (час, необхідний для організації виконання вимог регулювання) X 22 грн = 176 грн	-
10	РАЗОМ (сума рядків: 1 + 2 + 3 + 4 + 5 + 6 + 7 + 8 + 9=10), гривень	22242	-
11	Кількість суб'єктів господарювання великого та середнього підприємництва, на яких буде поширено регулювання, одиниць	26	-
12	Сумарні витрати суб'єктів господарювання великого та середнього	578292	-

	підприємництва, на виконання регулювання (вартість регулювання) (рядок 10 x рядок 11), гривень		
--	--	--	--

Розрахунок відповідних витрат на одного суб'єкта господарювання

Вид витрат	У перший рік	Періодичні (за рік)	Витрати за п'ять років
Витрати на придбання основних фондів, обладнання та приладів, сервісне обслуговування, навчання/підвищення кваліфікації персоналу тощо	-	-	-

Вид витрат	Витрати на сплату податків та зборів (змінених/нововведених) (за рік)	Витрати за п'ять років
Податки та збори (зміна розміру податків/зборів, виникнення необхідності у сплаті податків/зборів)	-	-

Вид витрат	Витрати* на ведення обліку, підготовку та подання звітності (за рік)	Витрати на оплату штрафних санкцій за рік	Разом за рік	Витрати за п'ять років
Витрати, пов'язані з адмініструванням заходів державного нагляду (контролю) (перевірок, штрафних санкцій,	-	-	-	-

виконання рішень/ приписів тощо)				
----------------------------------	--	--	--	--

* Вартість витрат, пов'язаних із підготовкою та поданням звітності державним органам, визначається шляхом множення фактичних витрат часу персоналу на заробітну плату спеціаліста відповідної кваліфікації).

Вид витрат	Витрати* на адміністрування заходів державного нагляду (контролю) (за рік)	Витрати на оплату штрафних санкцій та усунення виявлених порушень (за рік)	Разом за рік	Витрати за п'ять років
Витрати, пов'язані з адмініструванням заходів державного нагляду (контролю) (перевірок, штрафних санкцій, виконання рішень/ приписів тощо)	-	-	-	-

* Вартість витрат, пов'язаних з адмініструванням заходів державного нагляду (контролю), визначається шляхом множення фактичних витрат часу персоналу на заробітну плату спеціаліста відповідної кваліфікації.

Вид витрат	Витрати на проходження відповідних процедур (витрати часу, витрати на експертизи, тощо)	Витрати безпосередньо на дозволи, ліцензії, <u>сертифікати</u> , страхові поліси (за рік - стартовий)	Разом за рік (стартовий)	Витрати за п'ять років
Витрати на отримання адміністративних послуг (дозволів, ліцензій, <u>сертифікатів</u> , атестатів,	-	2200x10= 22 000 грн 00 коп., де 2200 грн – вартість	22000 грн	22000 грн

погоджень, висновків, проведення незалежних/обов'язкових експертиз, сертифікації, атестації тощо) та інших послуг (проведення наукових, інших експертиз, страхування тощо), гривень		отримання сертифікату; 10 – орієнтовна кількість найменувань ВМ)		
---	--	--	--	--

	За рік (стартовий)	Періодичні (за наступний рік)	Витрати за п'ять років
Витрати на оборотні активи (матеріали, канцелярські товари тощо)	-	-	-

Вид витрат	Витрати на оплату праці додатково найманого персоналу (за рік)	Витрати за п'ять років
Витрати, пов'язані із наймом додаткового персоналу	-	-

Внаслідок дії проекту Закону суб'єкти господарювання великого та середнього підприємництва не несуть додаткових витрат на придбання основних фондів, обладнання та приладів, сервісне обслуговування, навчання/підвищення кваліфікації персоналу тощо.

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА
до проекту Закону України „Про поводження з вибуховими
матеріалами промислового призначення” (нова редакція)

1. Резюме

Проект Закону України „Про поводження з вибуховими матеріалами промислового призначення” (нова редакція) (далі – проект акта) розроблено з метою врегулювання правових відносин, що виникають у процесі поводження з вибуховими матеріалами промислового призначення, що спрямовано на охорону життя та здоров'я людини, забезпечення національної безпеки, громадського порядку та охорони довкілля, та імплементація Директиви 28/2014/ЄС в національне законодавство у сфері поводження з вибуховими матеріалами промислового призначення.

Досягнення мети передбачається шляхом затвердження проекту Закону України „Про поводження з вибуховими матеріалами промислового призначення” (нова редакція).

2. Проблема, яка потребує розв'язання

На сьогодні практичне застосування положень Закону України „Про поводження з вибуховими матеріалами промислового призначення” виявило недосконалість використаних в ньому норм та застосованих процедур. За 14 років з моменту затвердження цього Закону відбулися значні зміни. Деякі норми права, закріплені у Закон України „Про поводження з вибуховими матеріалами промислового призначення”, втратили свою актуальність, суперечать чи не відповідають законодавству України про охорону праці.

Відповідно до Закону України „Про Загальнодержавну програму адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу” адаптація законодавства України до законодавства ЄС є пріоритетною складовою процесу інтеграції України до Європейського Союзу, що в свою чергу є пріоритетним напрямом української зовнішньої політики.

Адаптація законодавства здійснюється на основі імплементації відповідних директив ЄС в національне законодавство України.

Вибухові матеріали промислового призначення являють собою продукцію підвищеної небезпеки, яка потребує контролю безпечності та особливих умов поводження.

На європейському рівні правова регламентація безпеки та охорони життя та здоров'я людини під час поводження з вибуховими матеріалами промислового призначення частково здійснюється згідно з Директивою 2014/28/ЄС Європейського Парламенту та Ради від 26 лютого 2014 року про гармонізацію законодавства держав-членів стосовно надання на ринку вибухових речовин цивільного призначення та нагляду за ними (далі – Директива 2014/28/ЄС).

Імплементація Директиви 2014/28/ЄС потребує прийняття нової редакції Закону України „Про поводження з вибуховими матеріалами промислового призначення”.

Враховуючи те, що вибухові матеріали промислового призначення є одним із секторів промисловості, що включені в Додаток III Угоди про асоціацію, необхідним є виконання завдання стосовно розроблення та прийняття нової редакції Закону України „Про поводження з вибуховими матеріалами промислового призначення”.

Проект акта відповідає стратегічним цілям, визначеним планом заходів з виконання Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони.

3. Суть проекту акта

Проект акта потребує доповнення новою статтею, а саме: „Проведення робіт з утилізації ракет, боєприпасів і вибухових речовин” (стаття 17).

Статтю 6 „Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної промислової політики” необхідно виключити із Закону України „Про поводження з вибуховими матеріалами промислового призначення”, оскільки вже не існує такого центрального органу виконавчої влади.

Стаття 10 „Випробування, сертифікація та допуск до постійного виробництва і застосування вибухових матеріалів, обладнання для їх виготовлення, засобів механізації, пристроїв та апаратури для вибухових робіт” потребує заміни статтею „Оцінка відповідності вибухових матеріалів промислового призначення, обладнання для їх виготовлення, засобів механізації, пристроїв та апаратури для підривних робіт” у зв’язку зі змінами, що відбулися в системі технічного регулювання, а саме прийняттям Закону України „Про технічні регламенти і оцінку відповідності”.

Стаття 14 „Облік вибухових матеріалів” потребує заміни статтею „База даних вибухових матеріалів промислового призначення” з метою встановлення порядку ідентифікації та відстеження вибухових матеріалів, що застосовуються на території України.

Викладення у новій редакції, з метою врахування змін законодавства України, потребують:

стаття 1 „Визначення термінів” – уточнення термінів та доповнення новими термінами;

стаття 4-¹ „Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах промислової безпеки, охорони праці, державного гірничого нагляду, у сфері поводження з вибуховими матеріалами” – встановлення повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері поводження з вибуховими матеріалами, а саме Міністерства соціальної політики України;

стаття 5 „Повноваження центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах промислової безпеки, охорони праці, державного гірничого нагляду, у сфері поводження з вибуховими матеріалами” – встановлення повноважень центрального органу виконавчої влади, що

реалізує державну політику у сфері поводження з вибуховими матеріалами промислового призначення, а саме Державної служби України з питань праці

стаття 7 „Повноваження Національної поліції у сфері поводження з вибуховими матеріалами”;

стаття 8 „Обмеження, що встановлюються у сфері поводження з вибуховими матеріалами” – скорочення переліку обмежень;

стаття 9 „Виробництво вибухових матеріалів” – викладення вимог з урахуванням змін законодавства України;

стаття 11 „Придбання та реалізація вибухових матеріалів” – доповнення вимогою щодо придбання вибухових матеріалів за умови наявності декларації про відповідність, доповнення вимогами щодо реалізації вибухових матеріалів виробниками та суб'єктами господарювання, які не проводять підривні роботи, розповсюджувачами, імпортерами та уповноваженими представниками;

стаття 12 „Перевезення вибухових матеріалів” – доповнення вимогою щодо наявності у суб'єктів господарювання, які здійснюють перевезення вибухових матеріалів, ліцензії на провадження господарської діяльності з перевезення небезпечних вантажів та дозволу що дає їм право на перевезення вибухових матеріалів;

стаття 13 „Зберігання вибухових матеріалів” – впорядкування вимог та розподіл повноважень з питань зберігання вибухових матеріалів між центральними органами виконавчої влади, що забезпечують формування та реалізацію державної політики у сфері поводження з вибуховими матеріалами промислового призначення, Національною поліцією та Міністерством внутрішніх справ України;

стаття 17 „Ввезення, вивезення та транзит через територію України вибухових матеріалів, обладнання і технологій для їх виробництва та проведення вибухових робіт” – доповнення вимогою щодо наявності оцінки відповідності вибухових матеріалів, обладнання для їх виробництва, засобів механізації, обладнання та апаратури для підривних робіт, які ввозяться на територію України;

стаття 18 „Спеціальні вимоги до працівників у сфері поводження з вибуховими матеріалами” – уточнення спеціальних вимог до працівників що здійснюють керівництво роботами, пов'язаними з поводженням з вибуховими матеріалами, та працівників що здійснюють виконання робіт, пов'язаних з виробництвом та знищенням вибухових матеріалів, проведенням підривних робіт, утилізації звичайних видів боєприпасів, ракетного палива та вибухових матеріалів військового призначення.

4. Вплив на бюджет

Реалізація проекту акта не потребуватиме додаткових видатків з Державного бюджету України та інших фінансових витрат.

4¹. Відповідність законодавству у сфері державної допомоги

Проект акта не стосується надання державної допомоги суб'єктам господарювання.

5. Позиція заінтересованих сторін

Проект акта стосується соціально-трудової сфери та потребує погодження із Спільним представницьким органом репрезентативних всеукраїнських об'єднань профспілок на національному рівні, Спільним представницьким органом сторони роботодавців на національному рівні.

Проект акта не стосується питань функціонування місцевого самоврядування, прав та інтересів територіальних громад, розвитку адміністративно-територіальних одиниць, сфери наукової та науково-технічної діяльності та не потребує погодження уповноваженими представниками всеукраїнських асоціацій органів місцевого самоврядування чи відповідних органів місцевого самоврядування та проведення консультацій з Науковим комітетом Національної ради України з питань розвитку науки і технологій.

Проект акта не стосується питань інформатизації, електронного урядування, формування і використання національних електронних ресурсів, розвитку інформаційного суспільства, електронної демократії або цифрового розвитку та не потребує проведення цифрової експертизи.

Проект акта не стосується прав осіб з інвалідністю та не потребує проведення консультацій із всеукраїнськими громадськими організаціями осіб з інвалідністю, їхніми спілками.

Проект акта не стосується питань функціонування місцевого самоврядування, прав та інтересів територіальних громад, розвитку адміністративно-територіальних одиниць, сфери наукової та науково-технічної діяльності та не потребує погодження уповноваженими представниками всеукраїнських асоціацій органів місцевого самоврядування чи відповідних органів місцевого самоврядування та проведення консультацій з Науковим комітетом Національної ради України з питань розвитку науки і технологій.

6. Прогноз впливу

Реалізація проекту акта позитивно впливатиме на забезпечення прав та інтересів суб'єктів господарювання та держави.

Проект акта не впливатиме на:

розвиток регіонів (підвищення чи зниження спроможності територіальних громад, врахування потреб регіонів, наявність специфічного чи непропорційного впливу на окремі регіони тощо);

ринок праці (збереження існуючих і створення нових робочих місць, підвищення рівня зайнятості населення тощо);

громадське здоров'я (покращення чи погіршення стану здоров'я населення або його окремих груп, створення передумов для зміцнення та збереження здоров'я населення тощо);

екологію та навколишнє природне середовище (збільшення чи зменшення обсягу використання відповідних природних ресурсів, рівня забруднення атмосферного повітря, води, земель, у тому числі утвореними відходами, підвищення чи зниження рівня небезпеки техногенного та природного характеру тощо);

інші сфери суспільних відносин.

Негативний вплив відсутній.

7. Позиція заінтересованих органів

Проект акта потребує погодження із Міністерством соціальної політики України, Міністерством розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України, Міністерством фінансів України, Міністерством внутрішніх справ України, Міністерством освіти і науки України, Службою безпеки України, Державною регуляторною службою України, Державною службою України з надзвичайних ситуацій, Національною поліцією України та потребує проведення правової експертизи Міністерством юстиції України.

8. Ризики та обмеження

У проекті акта відсутні положення, що стосуються прав та свобод, гарантованих Конвенцією про захист прав людини і основоположних свобод.

У проекті акта відсутні положення, які порушують принцип забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків.

У проекті акта відсутні положення, що містять ознаки дискримінації. Проект акта не потребує проведення громадської антидискримінаційної експертизи.

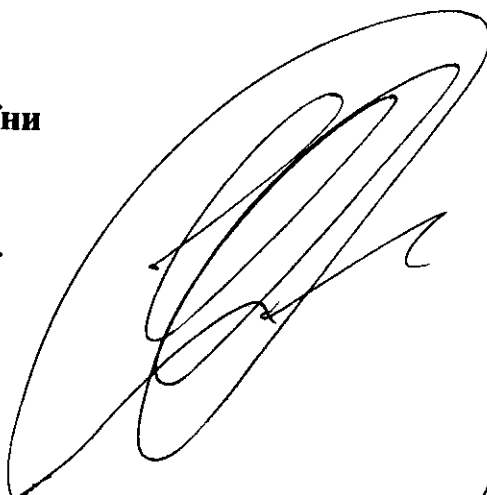
У проекті акта відсутні правила і процедури, які можуть містити ризики вчинення корупційних правопорушень та правопорушень, пов'язаних з корупцією. Проект акта не потребує проведення громадської антикорупційної експертизи

9. Підстава розроблення проекту акта

Проект акта розроблено Державною службою України з питань праці на виконання статей 419–425 Глави 21 „Співробітництво у сфері зайнятості, соціальної політики та рівних можливостей”, Розділу V „Економічне і галузеве співробітництво”, Додаток XL до Глави 21 Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони.

Голова
Державної служби України
з питань праці

_____ 2019 р.

Роман ЧЕРНЕГА

Повідомлення про оприлюднення проєкту Закону України “Про поводження з вибуховими матеріалами промислового призначення”(нова редакція)

ОПУБЛІКОВАНО 17/12/2019 · ОНОВЛЕНО 17/12/2019

Пояснювальна записка

Аналіз регуляторного впливу

Проект Закону